

Rada Miasta i Gminy Szamotuły

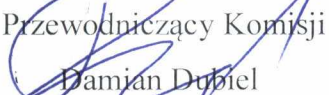

Szamotuły, 1 kwietnia 2019 r.

WA.0012.7.2.2019

Członkowie
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miasta i Gminy Szamotuły

Uprzejmie zapraszam na posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta i Gminy Szamotuły, które odbędzie się 8 kwietnia 2019 r. o godz. 15.30 w sali nr 3 (budynek A, parter).

Przewodniczący Komisji
Damian Dąbiel

Porządek obrad:

1. Otwarcie posiedzenia, stwierdzenie quorum.
2. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia.
3. Petycja z 27.01.2019 r. (wpływ 5.03.19 r.) w sprawie uhonorowania osoby ks. kan. płk Henryka Szklarka-Trzcielskiego poprzez nazwanie jednej z ulic w Szamotułach jego imieniem.
4. Sprawy bieżące.
5. Wolne głosy i wnioski.

Zaproszeni goście:

1. Pan Marian Płachecki, Przewodniczący Rady Miasta i Gminy
2. Pan Włodzimierz Kaczmarek, Burmistrz Miasta i Gminy Szamotuły
3. Pani Agnieszka Czapka, Kierownik Wydziału Nieruchomości i Gospodarki Przestrzennej
4. Pan Aleksander Grochowicz – przedstawiciel grupy mieszkańców wnoszących petycję

Sprawę prowadzi: Monika Głowacka, tel. 612927502. Wysłano e-mail.

HA. 15 L. 4. 2019

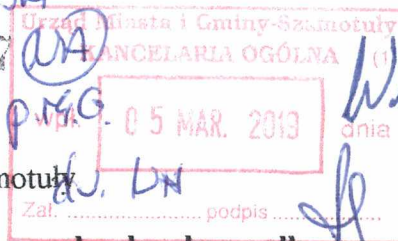
RADA

Szamotuły, dnia 27.01.2019 r.

005667

Petycja

Rada Miasta i Gminy Szamotuły

My, niżej podpisani, zwracamy się z prośbą o uhonorowanie osoby ks. kan. płk. Henryka Szklarka-Trzcielskiego i nazwanie jednej z ulic w naszym mieście jego imieniem.

Uzasadnienie: Ks. Henryk Szklarek od czasu przejścia na emeryturę w 1984 r. przez kilkanaście lat pomagał w parafii św. Krzyża, mieszkał najpierw w Gałowie, potem w Szamotułach. Z Szamotułami był związany już wcześniej, to tu w Gimnazjum im. ks. Piotra Skargi zdał maturę w 1929 r. Świecenia kapłańskie przyjął w 1934 r. W czasie Wojny Obronnej 1939 r. pełnił funkcję kapelana Obornickiego Batalionu Obrony Narodowej i wraz z batalionem brał udział w kampanii wrześniowej. Po klęsce powrócił do Poznania, gdzie ukrywał się przed poszukującym go Gestapo. W jego mieszkaniu 8.12.1939 r. zawiązano tajną organizację pod nazwą Wojsko Ochotnicze Ziem Zachodnich. Po dekonspiracji tej organizacji ks. Szklarek wyjechał do Generalnej Guberni, gdzie wstąpił do ZWZ-AK, od 1941 r. był kapłanem w obwodzie Warszawa-Stare Miasto. W 1942 r. otrzymał awans na majora, a w lipcu 1944 r. został podpułkownikiem. Jako łącznik naczelnego dowódcy AK zajmował się scalaniem organizacji podziemnych. Podczas Powstania Warszawskiego sprawował opiekę duszpasterską w broniącej Starówki Grupie Północ. 20 sierpnia 1944 r. w czasie odprawiania przy ołtarzu polowym mszy św. dla powstańców został ciężko ranny odłamkiem bomby. Jako ranny, został internowany przez Niemców. Później wraz z innym powstańcem udało mu się zbiec z transportu w „nieznane”. Po wojnie wrócił do pracy wikariusza w Rogoźnie, a potem w Ludomach. W czasach stalinowskich był prześladowany: aresztowano go w 1952 r. i po 7 miesiącach śledztwa skazano na 4 lata więzienia. Wolność odzyskał w 1954 r. w wyniku amnestii. Przez następne 12 lat władze komunistyczne nie pozwalały mu jednak pracować w diecezji poznańskiej, był na wygnaniu w diecezji wrocławskiej. W 1966 r. został proboszczem w Wilczynie. Po zdelegalizowaniu Solidarności pomagał finansowo internowanym oraz wykladał historię AK na tajnych spotkaniach organizowanych w Szamotułach i Poznaniu. W 2001 r. otrzymał awans na pułkownika rezerwy. W 2009 r. prezydent Lech Kaczyński nadał ks. Szklarkowi Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. W imieniu prezydenta order wręczył księdzu w jego mieszkaniu w Szamotułach Andrzej Duda, ówczesny podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta.

Był skromnym człowiekiem, zawsze skłonny do pomocy, niezłomnym patriotą, pracującym dla dobra kraju i Szamotuł. Kapłanem z powołania, otwartym na każdego człowieka. Nie odmawiał pomocy nikomu, niezależnie od przekonań i w każdym widział bliźniego. Dla każdego miał czas i potrafił go wysłuchać. Mimo podeszłego wieku działał społecznie. Ks. Szklarek-Trzcielski był obywatelem naszego miasta, jego zasługi dla naszego kraju i miasta są bezsporne. Proponujemy, żeby nazwać jego imieniem budowaną obecnie obwodnicę Szamotuł, względnie rondo na skrzyżowaniu Gąsawskiej i Słonecznej lub rondo mające powstać na skrzyżowaniu ul. Dworcowej i Franciszkańskiej. Uprzejmie prosimy o pozytywne rozpatrzenie naszej petycji i żeby ks. Szklarek został odpowiednio uhonorowany.

W imieniu 771 mieszkańców (18 stron podpisów)

Aleksander Grochowicz

Aleksander Grochowicz

KS. KAN. PLK. HENRYK SZKLAREK TRZCIELSKI

Ks. Szklarek Trzecielski urodził się w 1908 r. w leśniczówce położonej pomiędzy Pakosławiem i Pniewami. Młodzieńcze lata spędził w Szamotułach, gdzie w 1929 zdał maturę w Państwowym Gimnazjum im. ks. Piotra Skargi, a następnie rozpoczął studia teologiczne w Seminarium Duchownym w Gnieźnie, później w Poznaniu. Z Wielkopolską są związane też pierwsze lata pracy duszpasterskiej: Kamionna koło Międzychodu, parafia św. Stanisława

Kostki w Poznaniu, Rydzyna, Rozdrażew i Rogoźno.

W czasie kampanii wrześniowej zostaje powołany na stanowisko kapelana Obornickiego Batalionu Obrony Narodowej pod dowództwem kpt. Jana Furmanowicza. Dnia 7 września w Łankowicach koło Kcyni Niemcy rozstrzelują jego ojca. Przed okupantem ukrywa się w Skokach a do Rogoźna nie wraca (w październiku Niemcy aresztowali i zamordowali tamtejszych kapłanów). Później aktywnie uczestniczy w organizowaniu tajnego ruchu oporu na terenie Wielkopolski. Już 8 grudnia 1939 r. w mieszkaniu ks. Szklarka przy ul. Dominikańskiej w Poznaniu, zostaje utworzona tajna organizacja dywersyjna pod nazwą Wojska Ochotnicze Ziemi Zachodnich (WOZZ). Organizacja ta pod dowództwem kpt. Leona Komorowskiego (ps. Niemira) potem kpt. L. Kmiotka (aresztowany i zgilotynowany przez Niemców w 1942 r.) skonsolidowała powstałe po klęsce wrześniowej pomniejsze organizacje zbrojne działające na tym terenie. Ks. Szklarek pełni funkcje naczelnego kapelana WOZZ. Dwa lata później, za swe wysiłki zostaje awansowany przez dowódcę AK gen. Stefana Grot-Roweckiego do stopnia majora. Wiosną 1940 r hitlerowcy dokonują pierwszych aresztowań wśród żołnierzy organizacji. W związku z dekonspiracją część jej członków przedostaje się do Generalnego Gubernatorstwa – wśród nich również członkowie sztabu. Ks. Szklarek uzyskawszy dokumenty na nazwisko Wolfgang Weber wyjeżdża do Warszawy. Jako Henryk Szmytkowski zostaje kapelanem kaplicy cmentarnej na warszawskim Bródnie, jednak nie zaprzestaje swojej wojskowej działalności. Dzięki kontaktom z płk. Rudolfem Ostrihanskym – komendantem Okręgu Poznańskiego zostaje kapelanem ZWZ (późniejszej Armii Krajowej) przy naczelnym dziekanie ks. Płk. Tadeuszu Jakimowskim. W latach 1941-44 był także łącznikiem ks. ppłk. Romana Mielńskiego, (dziekana Obszaru Zachód – Poznań) z dowódcą Korpusu Zachodniego. W chwili wybuchu Powstania Warszawskiego ks. Szklarkowi zostało powierzzone zadanie zorganizowania duszpasterstwa powstańczego na starówce. Dzięki niezwyklej ofiarności i zaangażowaniu zostaje dziekanem Grupy Północ, która działa w okresie od 7 sierpnia do 5 września 1944 r. 20 sierpnia 1944 r podczas odprawiania polowej mszy dla powstańczych oddziałów przy ul. Bielańskiej zostaje ciężko ranny odłamkiem bomby i internowany przez Niemców w szpitalu na Woli. Za pracę konspiracyjną i bohaterską postawę w czasie powstania ks. Szklarek został awansowany przez gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego (dowódcę AK) do stopnia podpułkownika i odznaczony Srebrnym Krzyżem Virtuti Militari. W listopadzie 1944 r. w czasie transportu rannych powstańców w "nieznane" ucieka, skacząc z pociągu. W Piotrkowie Trybunalskim, po spotkaniu z generałem L. Okulickim ps. Niedźwiadek zostaje w raz z innymi żołnierzami AK zwolniony ze przysięgi wojskowej. Tak, w dużym skrócie toczą się wojenne losy ks. Szklarka. Mnóstwo pełnionych funkcji, kontaktów na różnych szczeblach hierarchii wojskowej i kościelnej – wszystko to świadczy o ciągłej trosce ks. o dobro kraju oraz powierzonych jego opiece żołnierzy. Za swą działalność w szeregach AK jest szykanowany przez organy UB. Najpierw pełni posługę w Rogoźnie. Władzy nie podobają się jego kazania. Wiosną 1946 roku doszło do karnego przeniesienia księdza do parafii w Ludomach. Mieszkańcy Rogoźna odprowadzili go w spontanicznym pochodzie z plebanii na dworzec kolejowy. Po objęciu probostwa w Ludomach k. Obornik ks. Szklarek został aresztowany pod zarzutem wrogiej działalności przeciwko władzy ludowej. Skazany w 1952 r na cztery lata więzienia. Wolność uzyskał w wyniku amnestii, po 1,5 roku spędzonym w więzieniu przy ul. Młyńskiej w Poznaniu gdzie był nękany fizycznie i psychicznie. Było to: ogólne upokorzenie, niepewność jutra, bezprawie, samotność, brak widzeń, całodzielne przesłuchania, lodowate prysznicze i głodzenie. Księży nazywano pogardliwie alfonsami, a porządek i regulamin był taki sam jak w obozach koncentracyjnych.

Przez następne 12 lat władze komunistyczne nie pozwalały mu pracować w diecezji poznańskiej. Dopiero w 1966 r. został proboszczem w Wilczynie. Posługę tę pełnił 18 lat, aż do przejścia na emeryturę. W 2001 r. otrzymał awans na pułk. rezerwy. W 2009 prezydent Lech Kaczyński nadał ks. Henrykowi Szklarkowi Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi dla niepodległości kraju. W imieniu prezydenta order wręczył w jego mieszkaniu w Szamotułach Andrzej Duda, ówczesny podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta.

Zmarł w w Szamotułach 2010 r. i został pochowany na tutejszym cmentarzu. W ostatniej drodze księdzu Henrykowi towarzyszyła rodzina, przedstawiciele władz wojewódzkich, powiatowych, gminnych oraz licznie przybyli Szamotulanie. Przemówienie okolicznościowe na cmentarzu wygłosił Burmistrz MiG Szamotuły. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczyła Kompania Honorowa wystawiona przez Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych w Poznaniu oraz Orkiestra Reprezentacyjna Sił Powietrznych z Poznania. Po złożeniu trumny do grobu oddana została salwa honorowa.

